

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Aliud edictum. n. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Insuper vt parentescorum, Tutores, Rectores, alijque qui in iisdem mittendis extra Regnum aut alendis deliquerunt aut delinquant, curent confestim eisdem domum reuocari, sub pœna extremæ seueritatis quam Leges decernunt. Præcipit præterea ac seuerè mandat sua Majestas sub simili pœna, vt nullus Episcopus, Sacerdos, aut qui ordines susceperit, suscepturusue sit per auctoritatem aliquam vel potestatem à sede Romana deriuatam (siue indigena & subditi sint siue externi atque alienigenæ) præsumat ordines aliquos Ecclesiasticos conferre, aut functionem aliquam Ecclesiasticam exercere, iurisdictionem uel aliam quamcumq; erga vel in subditos suos naturales intra hoc Regnum alijue in locis suæ Majestatis subiectis. Præcipit etiam atque expressè mandat vniuersis ac singulis Iudicibus, Irenarchis, cæterisque ad quos id pertinet officialibus, vt leges omnes atque decreta quæ modo vigent executioni mandentur contra Iesuitas, Sacerdotes, aliosque quoscunque qui cum suæ Majestatis subditi sint, ordines susceperunt per auctoritatem à Romana Sede deriuatam, si qui eorum ab vltimo die Septembris proximè aduenientis intra suæ Majestatis ditionem inueniantur. Quem diem sua Majestas decernit atque præfinit tanquam vltimum tempus profectiois ex Regno & reliqua ditione sua, ita vt nunquam reuertantur, sub pœna grauissima Legum omnium quæ contra huiusmodi delinquentes sancitæ sunt & vigent. Mandat præterea vniuersis Præsilibus, Irenarchis & præfectis portuum, ad quos traiectionis causâ se conferent præfati Sacerdotes, vt eos sine molestia è Regno discedere patiantur. Si verò aliqui eorum alijue eiusdem generis post statutum diem intra Majestatis suæ ditiones reperiantur, tum demum Iustitiæ rigor legumque omnis seueritas in eisdem exerceatur. Monentur etiam suæ Majestatis omnes subditi, ne post vltimum diem Septembris proximè sequentis, vllum ex prædictis Iesuitis, Seminaristis, atque Pontificijs Sacerdotibus domo aut hospicio recipiant, celet aut foueant, sub pœna quam ipso facto per leges incurrunt. Est autem hæc Majestatis suæ certa voluntas, vt ab vltimo Septembris proximè aduentantis diligens etiam inquisitio fiat, ad eos comprehendendos qui in prædictorum aliquo deliquerint, quò contra eos iure legeque procedatur.

Datum in Curia nostra apud Woodstokium. Decimo quarto Augusti: Primo anno Regni. Impressumque Oxonij.

XVII. Hæc Iacobus Rex Comitiorum mentem secutus; at antequam Comiticia vocarentur reperio eodem Regni anno primo edictum aliud prodissè Londini ad Sacerdotes exterminandos, occasione captata ab tumultuantium Puritanorum propositionibus; quibus componendis cum Rex in Conuentu Doctorum hominum indicto, suam operam auctoritatemque interposuisset; nè illi agrè ferrent se peti, Catholicos immunes esse, præfatus maius periculum ab ijs impendere qui & Puritanis & Protestantibus æqualiter aduersarentur (Sacerdotibus, videlicet, & Iesuitis) qui spe nouandarum in Religione rerum, maiori quam hæctenus licentiâ sua exercebant ministeria,

Aliud edictum in Sacerdotes. Vide Historiam Magnæ Britaniæ auctore. Arthuro VVilsono, pag. 9.

1606. Profitetur, primū se neq; cogitasse vnquā, neq; causā vllam dedisse cur quisquā existimaret lux mentis esse quid nouum de Religione cōstituere. Tum Cōsciētiam, prudentiamq; docere medijs omnibus licitis vtendum sibi esse ad præseruandos subditos suos ab opinionibus ipsorum metus saluti & paci Reipublicæ perniciosis: Id quod nullo meliori modo effici potest quā si arceantur Regno Sacerdotes, huiusmodi auctores opinionum propagatoresq;. Quare suę voluntatis esse vt intelligant migrandū è Regno esse ante diē Martij decimū nonum, neq; postea redeundum, sub pænis per leges hæctenus latas instigendis." Quod quanquam videri possit Seueritatis quidpiam habere, qui tamen (inquit) æqua lance perpenderit causas cur hæc prouidentia vtendum nobis fuit, faciliè concedet iustum æquumq; id fuisse. Quis enim est quem lateat ante mentes non ita multos quo in discrimine verlati fuerimus ab huiusmodi hominibus? Quod cū Principes apud se expenderint, persuasum habemus illos intellecturos hanc rerum conuersionem ortam esse non ex inclinationis nostræ voluntatis mutatione aliqua, sed ex sollicitudine debita curaq; præuertendi periculum quod alia ratione effugere non possumus; quādoquidem in ipsa ordinum susceptione tam absolutè se subdant peregrinæ auctoritati, vt Reges & Principes quasi precariò suis subditis videantur præesse, cū in ea quam agnoscunt potestate sit pro arbitrio dispensare in quocunq; fidelitatis aut amoris vinculo quo Rex populusq; constringitur. Inter quos Principes agnoscimus Episcopum Romanum qui nunc sedet multis nos officijs deuinxisse, quæ reddere (tanquam Romanæ vrbs Episcopo, & Principi seculari) nullo vnquam tempore grauabimur. Considerantibus tamen nobis consuetudinem prætentionemq; illius Sedis, non est cur existimemus Principes nostræ Religionis & Professionis diuturnam posse expectare securitatē, nisi inter ceteros Principes cōueniret de modo ipsas fibras periculorū ex dissidio Religionū emergentium euellendi, & statuendi quod nullus ordo vel Gradus potestatem habeat disponendi de Regnis & Imperijs huius mundi, aut dispensandi circa obedientiam subditorum erga supremos dominos. Ad quam conuentionem nullus nobis paratior promptiorū futurus est; tum propter naturalem animi nostri propensionem ad pacem colendam cum omnibus orbis Christiani Principibus; Tum quia vnitas in Religione plurimum conduceret ad Principes Christianos aduersus communem inimicum corroborandos. Datum in Palatio nostro West-Monasteriensi, vigesimo secundo Februarij: Anno primo Regni.

Charholici
spe deiecti

XVII. His Edictis, & reiecto Catholicorum supplice libello, quo humillimè precati fuerant modum poni Legibus ad eorum afflictationem perniciemq; latis, concidit in plerisque spes moderatioris Imperij; eā præsertim de causa quod fidem in Rege requirebant, qui nunc, contra quā non ita pridē ostenderat, disertè affirmaret procul ab omni semper cogitatione fuisse de Religione nouum aliquid vt statueret. Et quanquam Edictis Sacerdotes præcipuè peterentur, eādē tamen operâ occultè omnibus indicebatur

tur